

der en vis Artikel, selv om denne Artikel kun er et Stykke Papir. Jeg kan ikke indrømme, at de her nævnte Pengebeløb ikke skulde kunne henregnes til Skatter og som saadanne gaae ind i Finantsloven, førend jeg faaer nærmere Oplysning derom. Med Hensyn til § 29 overrastede det mig, at jeg ikke hørte den høit-agtede Kultusminister fremhæve det Punkt, som hos mig har fremkaldt meest Betænkelse, saavel ved det principale som ved det subsidiaire Forslag, nemlig Bestemmelsen om, at vedkommende Embedsmænd forpligtes til at underkaste sig de Forandringer, som senere i saa Henseende maatte blive bestemte ved en Lønningslov. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg ikke nægte, at jeg har havt en ikke ringe Betænkelse ved begge Forslag. Jeg maa i den Henseende være enig med Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) deri, at Betænkelsegraden væsentlig vil være afhængig af, hvorlænge det varer, inden vi faaer den her omtalte specielle Lønningslov, men i og for sig har jeg ved nærmere Eftertanke ikke kunnet komme videre end til at see, at den bestemte Følge af denne Bestemmelse vil være, at indtil en saadan Lønningslov udkommer, vil maasselig ingen Præst søge Forskyttelse, men kun luttet Candidater blive anfatte i de ledige Præstestald. Jeg siger ikke, at det vil stee, men det vil være den yderste Yderlighed, hvortil det vil kunne komme. Jeg kan ikke nægte, at min Mening om Tilraadeligheden eller Iffe-Tilraadeligheden af en Bestemmelse om at sætte Præsterne paa fast Lønning vil være — jeg troer, det er naturligt — væsentlig afhængig af, hvorledes denne Lønningslov bliver affattet; men jeg maa ogsaa fastholde, at, saavidt jeg veed, er det vel begrundet, naar det fremhæves, at Dunst om en saadan Lønningslovs Indførelse har en meget betydelig Udbredelse i hele Landet, og jeg troer, at man derved vil bidrage til at stille det paagjældende Forhold bedre, end det hidtil har været.

Justitsministeren: I Anledning af en Uttring, som den ærede Rigsdagsmand, der sidst talte, brugte, skal jeg tillade mig at bemærke, deels at jeg ikke omtalte Tienden, deels at jeg er fuldt forvidset om, at jeg har den

almindelige og specielle Sprogbrug for mig, naar jeg siger, at Sportler, de lovbestemte Betalinger, som erlægges til de juridiske Embedsmænd for Forretninger, som de udføre, ikke har en Stats Charakter.

Schiern: Jeg vil sige nogle Ord i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) nysyttrede, at man allerede i næste Time kunde gaae til Værket med Hensyn til den Tanke, som ligger til Grund for Forslaget i § 29. Jeg havde allerede under den foregaaende Behandling begjæret Ordet i Anledning af denne Paragraph, da den ærede Ordfører (S. A. Hansen) selv indrømmede, at det var Meget, som talte for, at den i sin givne Form ikke endelig kunde vedtages, men at det i ethvert Tilfælde vilde være nødvendigt at underkaste Indholdet af denne Paragraph en nærmere Prøvelse inden 3die Behandling. Dengang blev imidlertid Forhandlingen afsluttet, og jeg var blandt dem, som ikke fik Ordet.

Det forekommer mig klart, at Spørgsmaalet ikke kan siges at være saa aldeles løst og afgjort, naar man ellers overhovedet vil dømmes efter, hvad der ligefrem foreligger, at man ikke kan nægte, at den ærede Minister jo har Grund til ikke i den næste Time at gjøre de Skridt, som man i den nærværende Time fordrer af ham. Naar man fulgte Lovforslagets forrige Forhandling her i Salen, hørte man et Medlem, den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich), sige, at „Folketirken har dog en afgjort moralsk Ret til visse Eiendomme“, medens Andre, i Overeensstemmelse med Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), udtale sig saaledes i den modsatte Mening, at Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) kun veed at udtrykke sig om Kirkens „saakaldte Eiendomme“, eller Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen) siger, at „efter min Mening er det Statens og ene og alene Statens Eiendom.“ I Modsetning til disse to bestemte Standpunkter stod den ærede Minister, der henstillede, om man